

regler er anerkendte fra alle Sider, og de bliver saa sandt ikke mindre ved, at vi faar Omvurdering.

Jeg henstiller til det kommende Udvalg og den højtærede Finansminister at tage disse Spørgsmaal op til Overvejelse, og jeg haaber, at vi ved anden Behandling maa faa de nævnte Tilføjelser til Lovforslaget.

Pinstrup: Naar man her i Tinget de foregaaende Aar har hørt, hvorledes man fra det radikale Venstres Side paa det stærkeste har protesteret imod de Skattelovforslag, der da var til Behandling, maa det forekomme mærkeligt, at der nu fra denne Side fremsættes Lovforslag om yderligere Skattepaalæg, Skattepaalæg, hvis Størrelse man ikke kan bestemme nøjagtigt, men som man vel kan anslaa til et Par Millioner Kroner om Aaret. Vi hørte den Gang hævdet Gang efter Gang af det radikale Venstres Ordfører — jeg tænker paa den nuværende højtærede Indenrigsminister —, at de Skattelovforslag paalagde 5—6 Mill. Kr. mere, end der var Brug for. Ganske vist maa man indrømme, at der gøres en helt anden Betragtning gældende fra det nuværende Ministeriums Side, end man den Gang gjorde gældende som Opposition. Alligevel finder jeg det mærkeligt, at man, efter at der er fremkommet saadanne Udtalelser fra den Side, efter saa kort Tids Forløb selv fremsætter Forslag om mere Skat; thi jeg kan ikke se anderledes paa det foreliggende Forslag, end at det er et slet og ret Skattelovforslag og ikke noget andet. Efter de Udtalelser, der foreligger, ser det ud, som om den nuværende højtærede Finansminister ikke er Tilhænger af at lægge Skatten, hvor Skatteevnen i særlig Grad findes. Dette stemmer med, at den højtærede Finansminister i særlig Grad ynder den indirekte Beskatning, hvormed det foreliggende Lovforslag har den Lighed, at der ikke tages noget som helst Hensyn til Skatteevnen: Ejendomsskylden falder ganske ens, hvad enten Vedkommende Besidder er ganske uformuende eller meget formuende.

Jeg synes, at det, man vil naa ved det foreliggende Lovforslag, er at udnytte den nuværende høje Konjunktur til at skaffe Statskassen en forøget Skatteindtægt; Forslaget fremkommer ikke som Følge af en bestaaende Lov, men man ændrer en Lov for at komme til at udnytte de nuværende høje Konjunkturer. For Landbrugets Vedkommende finder jeg, at vi er oppe paa ganske meningsløse Priser; disse svarer ikke til Produktionsværdien af Ejendom-

mene, det er i nogen Maade Spekulationspriser, Priser, som bygger paa Forventningen om en stadig fortsat Opgang. Men vi har aldrig før set en stadig fortsat Opgang; som før nævnt er der mange, som mener, at vi nu er paa Toppen, og at vi ret snart vil staa overfor en nedadgaaende Prisbevægelse; derom er det vanskeligt at spaa, men de nuværende lave Kornpriser kan maaske tyde paa noget saadant. Under disse Forhold er det, at der fra Regeringens Side fremsættes et Lovforslag for at udnytte de nuværende høje Konjunkturer og lægge dem til Grund for denne Beskatning i det følgende Tiaar. Hvis Landejendommenes Værdi havde været lavere end i 1909, da Ejendomsskyldvurderingen fandt Sted, er det min Opfattelse, at der ikke vilde være blevet fremsat et Forslag som det foreliggende, og hvis det er rigtigt — jeg kender ikke noget videre til det —, at Byejendommene, ganske særligt Ejendommene her i København, er stegne ganske betydeligt i Pris siden 1909, idet der i det Aar som Følge af Bankkrakket var lave Ejendomspriser her i København og maaske i Byerne, synes jeg, der er meget mindre Grund til for Tiden at foretage en Omvurdering, en Omvurdering, hvorved hele det foreliggende Forslag endnu mere karakteriseres som et rent og skært Skattelovforslag, medmindre man da nedsætter den Promille, der skal svares i Ejendomsskyld, saaledes at Skatten kun kommer til at indbringe det samme Beløb som nu. Saa er Forholdet ganske vist et andet; men jeg har ikke forstaaet, at det var Hensigten. Jeg har forstaaet det saaledes, at det her var Hensigten at skabe en større Skatteindtægt.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger om Forholdet mellem Byejendomme og Landejendomme. Indtægten af de første er langt lettere at beregne end Indtægten af de sidste. Jeg tror ogsaa, at de Folk, der køber Ejendomme i Byerne, er ganske anderledes dygtige til at foretage Beregninger end Landmændene. Det er jo heller ikke saa vanskeligt at beregne Indtægten af Købstadejendomme; er en saadan lejet ud, kan man ret nøje beregne dens Værdi. For Landejendommenes Vedkommende er Forholdet derimod et andet; Indtægten af Ejendommen og dermed dens Brugsværdi er i en ganske anden Grad afhængig af Ejerens eller Brugerens Dygtighed. Man er her alt for meget tilbøjelig til at se hen til, hvad de enkelte særlig dygtige kan faa ud af deres Landejendomme, men det er en forkert Maalestok. Vil man regne rigtigt, maa man regne